

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

PRIPOROČILA

EVROPSKI ODBOR ZA SISTEMSKA TVEGANJA

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA

z dne 30. aprila 2021

o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2021/3)

(2021/C 222/01)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾ ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽²⁾ ter zlasti člena 458(8) Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽³⁾ ter zlasti člena 134(5) Direktive,

ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ in zlasti členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru ⁽⁵⁾ in zlasti Priloge IX k Sporazumu,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovitih in doslednih nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je treba obvezno vzajemnost, ki se zahteva po pravu Unije, dopolniti s prostovoljno vzajemnostjo.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽³⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽⁴⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.

⁽⁵⁾ UL L 1 3.1.1994, str. 3.

- (2) Cilj okvira za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, določenega v Priporočilu ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁶⁾, je zagotoviti, da se za vse ukrepe makrobonitetne politike, ki temeljijo na izpostavljenosti in se aktivirajo v eni državi članici ⁽⁷⁾, zagotovi vzajemnost v drugih državah članicah.
- (3) S Sklepom Skupnega odbora EGP št. 79/2019 z dne 29. marca 2019 o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP 2019/2133 ⁽⁸⁾ sta se Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 vključili v Sporazum o evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) z učinkom od 1. januarja 2020. Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ in Uredba (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾, ki uvajata pomembne spremembe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, se še nista vključili v Sporazum EGP.
- (4) *Finansdepartementet* (norveško ministrstvo za finance) je imenovani organ za namene člena 133(1) Direktive (EU) 2013/36/EU in člena 458(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, saj se navedena direktiva oziroma uredba uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, oziroma Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020). *Finansdepartementet* je 5. novembra 2020 v skladu s členom 133(11) Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ESRB uradno obvestil, da namerava določiti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za kreditne institucije, in spodnje meje za povprečno utež tveganja, ki se uporabljajo za izpostavljenosti kreditnih institucij, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB), do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin.
- (5) ESRB je 4. decembra 2020 sprejel Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2020/14 ⁽¹¹⁾, v katerem je priporočil, naj se predlagana stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabi na Norveškem, šteje za utemeljeno, sorazmerno, učinkovito in uspešno glede na tveganje, na katero se osredotoča *Finansdepartementet*. Države članice lahko v skladu s členom 458(10) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ne glede na postopek, ki je določen v členu 458(4) navedene uredbe, zvišajo uteži tveganja nad tiste, ki jih določa navedena uredba.
- (6) Za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem, od 31. decembra 2020 velja (i) zahteva glede blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti na Norveškem v višini 4,5 % v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020; (ii) spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter (iii) spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020. Za kreditne institucije, ki ne uporabljajo naprednega pristopa IRB, pa je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse izpostavljenosti, določena na 3 % do 31. decembra 2022; po tem datumu je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse domače izpostavljenosti, določena na 4,5 %.
- (7) *Finansdepartementet* je 2. februarja 2021 ESRB predložil zahtevo za vzajemnost stopnje blažilnika sistemskih tveganj po členu 134(4) Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter spodnjih mej za povprečno utež tveganja po členu 458(8) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020.

⁽⁶⁾ Priporočilo ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 15. decembra 2015 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 97, 12.3.2016, str. 9).

⁽⁷⁾ Točka (a) odstavka 14 in točka (a) odstavka 14a Priloge IX k Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru določata, da je treba izraza „država(-e) članica(-e)“ in „pristojni organi“ razumeti tako, da poleg pomena iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 vključujeta tudi države Efte oziroma njihove pristojne organe.

⁽⁸⁾ UL L 321, 12.12.2019, str. 170.

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L 204, 26.6.2020, str. 4).

⁽¹¹⁾ Priporočilo ESRB/2020/14 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 4. decembra 2020 o uradnem obvestilu Norveške, da namerava določiti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133 Direktive (EU) 2013/36/EU, dostopno na spletni strani ESRB.

- (8) Na podlagi zahteve, ki jo je *Finansdepartementet* predložil ESRB, in da bi: (i) preprečili uresničevanje negativnih čezmejnih učinkov v obliki uhajanj in regulativne arbitraže, ki bi lahko bili posledica izvajanja ukrepov makrobonitetne politike, ki se uporabljajo na Norveškem, in (ii) ohranili enake konkurenčne pogoje med dajalci hipotekarnih kreditov v EU, je splošni odbor ESRB odločil, da ta ukrepa vključi na seznam ukrepov makrobonitetne politike, za katere se priporoča zagotovitev vzajemnosti v skladu s Priporočilom ESRB/2015/2.
- (9) Glede na to, da za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem, Direktiva (EU) 2019/978 še ne velja, bi morali ustrezni organi v državah članicah, ki so že prenesle to direktivo, imeti možnost zagotoviti vzajemnost norveške stopnje blažilnika sistemskih tveganj na način in na ravni, ki upošteva prekrivanje ali razlike med kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v njihovi državi članici in na Norveškem, dokler se tudi Direktiva (EU) 2019/978 ne vključi v Sporazum EGP.
- (10) Glede na trajajoče posledice pandemije COVID-19 na bančni sektor in glede na višino stopnje blažilnika sistemskih tveganj je primerno dati na voljo dovolj časa za zagotovitev vzajemnosti uradno sporočenih ukrepov.
- (11) Zato je treba Priporočilo ESRB/2015/2 ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

SPREMEMBE

Priporočilo ESRB/2015/2 se spremeni:

1. v oddelku 1 se podpriporočilo C(1) nadomesti z naslednjim:

„1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporočila se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Belgija:

— pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, ter ga sestavljata:

(a) pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in

(b) sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji;

Francija:

— poostreitev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije;

Luksemburg:

— pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi razmerja LTV, ki se uporabijo za različne kategorije kreditotjemalcev:

(a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;

(b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditotjemalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;

(c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

Norveška:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (*) (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

Švedska:

- posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

(*) UL L 1, 3.1.1994, str. 3.“;

2. Priloga se nadomesti s Prilogo k temu priporočilu.

V Frankfurtu na Majni, 30. aprila 2021.

Vodja sekretariata ESRB
V imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

„PRILOGA

Belgija

Pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, ter se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pribitek ima dva sestavna dela:

- (a) **pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in**
- (b) **sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji.**

I. Opis ukrepa

1. Belgijski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, obsega pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, pri čemer ima pribitek dva sestavna dela:
 - (a) prvi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se pridobi po izračunu drugega dela pribitka k uteži tveganja v skladu s točko (b), za 5 odstotnih točk;
 - (b) drugi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih posojil, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrezno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

2. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo v Belgiji ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
3. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je v Belgiji izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).
4. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

5. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 2 milijardi EUR in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 2 milijard EUR. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo belgijski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR.

7. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale v Belgiji ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, ter ki bi imela izpostavljenosti do belgijskega trga stanovanjskih nepremičnin v višini vsaj 2 milijard EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti belgijskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 2 milijard EUR.
8. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Francija

Poostritev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije.

I. Opis ukrepa

1. Francoski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za GSPI in DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije (ne na subkonsolidirani ravni), obsega poostritev omejitve velikih izpostavljenosti, ki se nanaša na izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, na 5 odstotkov njihovega sprejemljivega kapitala.
2. Nefinančna družba je opredeljena kot fizična ali pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Franciji, ki spada na svoji ravni in na najvišji ravni konsolidacije v sektor nefinančnih družb, kakor je opredeljen v točki 2.45 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
3. Ukrep se uporablja za izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji in za izpostavljenosti do skupin povezanih nefinančnih družb, na naslednji način:
 - (a) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, se ukrep uporablja za vsoto neto izpostavljenosti do skupine in vseh njenih povezanih subjektov v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, se ukrep uporablja za vsoto:
 - (i) izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji;
 - (ii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki jih nefinančne družbe iz točke (i) neposredno ali posredno obvladujejo v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - (iii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki so ekonomsko odvisni od nefinančnih družb iz točke (i) v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Nefinančne družbe, ki nimajo sedeža v Franciji ter niso podrejene družbe nefinančne družbe s sedežem v Franciji ali od nje ekonomsko odvisni subjekti in jih neposredno ali posredno ne obvladuje nefinančna družba s sedežem v Franciji, torej ne sodijo v okvir ukrepa.

V skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ukrep uporablja po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. GSPI ali DSPI mora šteti nefinančno družbo s sedežem v Franciji za veliko, če znaša njena originalna izpostavljenost do te nefinančne družbe ali skupine povezanih nefinančnih družb v smislu odstavka 3 najmanj 300 milijonov EUR. Vrednost originalne izpostavljenosti se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 (**).
5. Nefinančna družba se šteje za visoko zadolženo, če je njen količnik finančnega vzvoda višji od 100 odstotkov in količnik kritja finančnih stroškov nižji od tri, izračunano na najvišji ravni konsolidacije na naslednji način:
 - (a) količnik finančnega vzvoda je razmerje med skupnim dolgom brez gotovine in lastniškim kapitalom in
 - (b) količnik kritja finančnih stroškov je razmerje med dodano vrednostjo, povečano za subvencije za poslovanje in zmanjšano za: (i) plače; (ii) davke in dajatve iz poslovanja; (iii) druge neto običajne izdatke za poslovanje brez neto stroškov obresti in podobnih stroškov in (iv) deprecijacijo in amortizacijo na eni strani ter stroški obresti in podobnimi stroški na drugi strani.

Količniki se izračunajo na podlagi računovodskih agregatov, opredeljenih v skladu z veljavnimi standardi, kakor so predstavljeni v računovodskih izkazih nefinančne družbe, ki jih po potrebi potrdi pooblaščen računovodja.

II. Vzajemnost

6. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa tako, da ga uporabijo za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije v njihovi jurisdikciji.
7. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrep dopolnjuje sestavljen prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis* in ga sestavljajo:
 - (a) prag v višini 2 milijard EUR za skupne originalne izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije do francoskega sektorja nefinančnih družb;
 - (b) prag v višini 300 milijonov EUR, ki se uporablja za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in dosega ali presegajo prag iz točke (a), za:
 - (i) posamezno originalno izpostavljenost do nefinančne družbe s sedežem v Franciji;
 - (ii) vsoto originalnih izpostavljenosti do skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, izračunano v skladu z odstavkom 3(a);
 - (iii) vsoto originalnih izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, kakor se poroča na podlagi predlog C 28.00 in C 29.00 iz Priloge VIII k Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014;
 - (c) prag v višini 5 odstotkov sprejemljivega kapitala GSPI ali DSPI na najvišji ravni konsolidacije za izpostavljenosti, opredeljene v točki (b), po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pragova iz odstavkov (b) in (c) se uporabljata ne glede na to, ali je ustrezní subjekt ali nefinančna družba visoko zadolžena ali ne.

Vrednost originalne izpostavljenosti iz odstavkov (a) in (b) se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki ne presega sestavljenega praga pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da uporabijo francoski ukrep za predhodno izvzete GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, kadar se preseže sestavljeni prag pomembnosti iz člena 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
10. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena GSPI in nobena DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki bi imela izpostavljenosti do francoskega sektorja nefinančnih družb nad pragom pomembnosti iz odstavka 8, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti francoskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa, ko GSPI ali DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije preseže sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
11. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8 najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Luksemburg:

Pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi, ki se uporabijo za različne kategorije kreditorejmalcev:

- (a) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;**
- (b) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;**
- (c) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).**

I. Opis ukrepa

1. Luksemburški organi so aktivirali pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja LTV za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu. Na podlagi priporočila odbora *Comité du Risque Systémique* (odbor za sistemska tveganja) ⁽¹⁾ je *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (komisija za nadzor finančnega sektorja) ⁽²⁾ delovala usklajeno s centralno banko Banque centrale du Luxembourg in aktivirala mejne vrednosti razmerja LTV, ki so različne za tri kategorije kreditorejmalcev. Mejne vrednosti razmerja LTV za vsako od treh kategorij so naslednje:

- (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
- (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
- (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

⁽¹⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽²⁾ CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

2. Razmerje LTV je razmerje med vsoto vseh kreditov ali obrokov kreditov, ki jih je kreditojemalec zavaroval s stanovanjsko nepremičnino ob odobritvi kredita, in vrednostjo nepremičnine ob istem času.
3. Mejne vrednosti razmerja LTV se uporabljajo neodvisno od vrste lastništva (tj. popolno lastništvo, pravica do uporabe, gola lastnina).
4. Navedeni ukrep se uporablja za vsakega zasebnega kreditojemalca, ki vzame hipotekarni kredit za nakup stanovanjske nepremičnine v Luksemburgu za neposlovne namene. Ta ukrep se uporabi tudi, če kreditojemalec za izvedbo tega posla uporabi pravno strukturo, kot je družba za naložbe v nepremičnine, in v primeru skupnih vlog. ‚Stanovanjske nepremičnine‘ vključujejo stavbna zemljišča, ne glede na to, ali so se gradbena dela začela takoj po nakupu, ali po nekaj letih. Ta ukrep se uporabi tudi, če se kreditojemalcu odobri kredit za nakup nepremičnine s pogodbo za dolgoročen najem. Nepremičnina je lahko namenjena bivanju lastnika ali oddaji.

II. Vzajemnost

5. Državam članicam, katerih kreditne institucije, zavarovalne družbe in osebe, ki poklicno opravljajo dejavnost kreditiranja (dajalci hipotekarnih kreditov), imajo zadevne pomembne kreditne izpostavljenosti do Luksemburga v obliki neposrednih čezmejnih kreditov, se priporoča zagotovitev vzajemnosti luksemburškega ukrepa v njihovi jurisdikciji. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep za vse zadevne čezmejne izpostavljenosti, bi ti morali uporabiti ukrepe, ki so na voljo in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
6. Države članice morajo v skladu s priporočilom D Priporočila ESRB 2015/2 ESRB uradno obvestiti, da so zagotovile vzajemnost luksemburškega ukrepa ali uporabile izjeme *de minimis*. To uradno obvestilo je treba predložiti najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa, pri tem pa uporabiti ustrezno predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB. ESRB bo uradna obvestila objavil na svoji spletni strani, s čimer bo javnost seznanil z nacionalnimi odločitvami o vzajemnosti. Ta objava bo vključevala vse izjeme v državah članicah, ki zagotavljajo vzajemnost, in njihovo zavezo, da bodo spremljale uhajanja in ukrepane, če bi bilo potrebno.
7. Državam članicam se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepa v treh mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ta ukrep dopolnjujeta dva praga pomembnosti, ki države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerjata pri morebitni uporabi načela *de minimis*: posamezni državi lasten prag pomembnosti in posamezni instituciji lasten prag pomembnosti. Posamezni državi lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 350 milijonov EUR, kar ustreza približno 1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Posamezni instituciji lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 35 milijonov EUR, kar ustreza približno 0,1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Vzajemnost se zahteva samo, kadar sta presežena posamezni državi in posamezni instituciji lasten prag.

Norveška

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepov

1. *Finansdepartementet* (norveško ministrstvo za finance) je od 31. decembra 2020 uvedel tri ukrepe, in sicer (i) zahtevo glede blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti na Norveškem v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020; (ii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter (iii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020.
2. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj je določena na 4,5 % in se uporablja za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem. Za kreditne institucije, ki ne uporabljajo naprednega pristopa IRB, pa je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse izpostavljenosti, določena na 3 % do 31. decembra 2022; po tem datumu je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse domače izpostavljenosti, določena na 4,5 %.
3. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju stanovanjskih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.
4. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za poslovne nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju poslovnih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti do podjetij, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.

II. Vzajemnost

5. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov za izpostavljenosti, ki se nahajajo na Norveškem, v skladu s členom 134(1) Direktive (EU) 2013/36/EU oziroma členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila, kakor je spremenjeno s Priporočilom ESRB/2021/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja (**), v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 določeno drugače. Za spodnje meje za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin na Norveškem je treba zagotoviti vzajemnost v standardnem prehodnem obdobju treh mesecev, določenem v Priporočilu ESRB/2015/2.
6. Če v jurisdikciji ustreznih organov niso na voljo enaki ukrepi makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrepe makrobonitetne politike, ki so na voljo v njihovi jurisdikciji in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenih ukrepov, ki se priporočajo za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovredne ukrepe za zagotovitev vzajemnosti spodnjih mej za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin sprejmejo v 12 mesecih oziroma za zagotovitev vzajemnosti stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 za blažilnik sistemskih tveganj določeno drugače.
7. Dokler se Direktiva (EU) 2019/978 ne začne uporabljati za Norveško in na Norveškem v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, lahko ustrezni organi zagotovijo vzajemnost norveškega ukrepa blažilnika sistemskih tveganj na način in na ravni, ki upošteva prekrivanje ali razlike med kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v njihovi državi članici in na Norveškem, če upoštevajo naslednja načela:
 - (a) kritje tveganja: ustrezni organi bi morali zagotoviti, da se ustrezno obravnava sistemsko tveganje, ki se ga z norveškimi ukrepi skuša zmanjšati;
 - (b) preprečitev regulativne arbitraže in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev: ustrezni organi bi morali zmanjšati možnost uhajanj in regulativne arbitraže ter po potrebi takoj odpraviti vsakršno regulativno vrzel; ustrezni organi bi morali zagotoviti enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami.

Ta odstavek se ne uporablja za ukrepe spodnje meje za povprečne uteži tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrepe dopolnjujejo posamezni instituciji lastni pragovi pomembnosti, ki temeljijo na izpostavljenostih, ki se nahajajo na Norveškem, in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerjajo pri morebitni uporabi načela *de minimis*, in sicer:
 - (a) za blažilnik sistemskih tveganj je prag pomembnosti določen pri znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti v višini 32 milijard NOK, kar ustreza približno 1 % skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti na Norveškem, ki jih imajo kreditne institucije;
 - (b) za spodnjo mejo za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 32,3 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za stanovanjske nepremičnine norveškim strankam;
 - (c) za spodnjo mejo za utež tveganja za poslovne nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 7,6 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za poslovne nepremičnine norveškim strankam.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in imajo izpostavljenosti na drobno na Norveškem. Za izpostavljenosti se šteje, da niso pomembne, če so pod posamezni instituciji lastnimi pragovi pomembnosti, določenimi v zgornjem odstavku 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi pragov pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo norveške ukrepe za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se presežejo pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8.
10. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 so pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8, najvišje priporočene ravni pragov. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenih pragov določijo nižje pragove za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepov brez praga pomembnosti.
11. Kadar v državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija, ki bi imela pomembne izpostavljenosti na Norveškem, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti norveškega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov, ko kreditna institucija preseže ustrezne pragove pomembnosti.

Švedska

Posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepa

1. Švedski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, obsega posamezni instituciji lastno spodnjo mejo za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov.
2. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrezno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo na Švedskem ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Švedskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).

5. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

6. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 5 milijard SEK in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 5 milijard SEK. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo švedski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK.
8. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Švedskem ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, ter ki bi imela izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, v višini vsaj 5 milijard SEK, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti švedskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 5 milijard SEK.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.“

(*) Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

(***) Še ni objavljeno v Uradnem listu.